

Gangleri

II ár.
I. blát.

Sumudaginn, 16. september

1900

Af því svo margir hafa spurð um þá, hvers vegna "Gangleri" hafi aldrei verið í ferðinni í sumar, þykir vel við sígu að gera minnum íslánum nokkurn á þeir og dylja fátí; en þá fór frá því að segja á Karlinn hvarf öðrumu fyrir þá færu allt í einu, eins og þegar rolla stöðkur á fjall, varð minnum felmt við mig og heldu að hann hefði beinlínis stökut eins og fangi sem sleppur úr gæðsvart-haldi frá orfnum sínu en úr verum frá keipi sínum og þorpu. Þar fella við um sama láti sem áflugan var að flögu hér um í vatn og þótti þorpu flög hennar svo geigvænlega, að hann flýði undan henni nóth og dag, en hann nam stöðan austur í Gandsvík, en hún er þar, sem Þúsakreisari hefur hegra lövð þegar hann situr á Veldisstóli sínum og úrskurðar leigulata sína og undir stöta til orvinn legrar ~~þótt~~ þóttkennar á Klakkanum í Kólðu Lúpfjót sta blatt áfram til að dreppast úr andlagi og léknelegni mynd að hann til við vorum en sjálf um þorpu til lofs og dýrðar. Og það er frá þessum stöð, sem Gangleri heyrir sér að segja ymsar smá þóttir við og

við í veltur, nokkurn konar afstípi eru ferðatöguþrot, lík og þeir hafa samit sumir, sem ferðast hafa í Þringum landi en þess at ija nokkurt sta stíla af því sem fyrir augu og eynu hefði bovit af met-faddrum fanda skaps og langvarandi fjallirni. Hann kem að þá nokkurn ennuma morgun í allra lengda vatti og var þá bótí ortinn þyrstur og þreyttur af ferðalaginu. Var hann stíal í stöð við matal brettin neykt sta línk í fjeldi yfir þær dýrum um og stílli hann umst í þeir hvarf þat stí at fýrða og þeir síður þegar hann er at í allum þajardýra fjel um í þajumum í þring og var sornu sedla at ija og stílli okkerk ord af því sem í þessum handa sedlum stöð, þeir þat hefur lík. Veit ríco smokta. Hann rídi sámb af at þreytt dýrum, en augum þom til dýra, svo þarð hann aftur og þarð, en þer gequdi augum; þó hann þeir þat til þragðs at þeyna at guda á gleggum og þegar hann lík um um þann sí fram þvar gornul þerling lá upp við doggí þiminn fram við gaffkladit í norður. Þarminum rétt við gleggum og vörð þorpu hún vera svo veik at hún góti nam. at þreyft sig sta látið hann stíla sig í annan hátt en fram at þanda þorpu

Frá gleygum, eins og hún áttadist
sitt hvort sem hún enni gat stíðid hvort
vori eða hún vildi enni að hún verði sér
ónæði; notkunar orð mælduð / Kerling
in en þann stíðid hún enni. Hún vildi
enni við soo hún stíðid og spurd hún
hvort hún stíðid enni þann vortu og
var þá eins og þat lífnaði talvortu yfir
kerlu þeir hún reis uppá alnbozun og
sagðist húnna talvortu graet's þann
vortu en þó þat enstanna þeir hún
hefti um allan knóttinn farid; hún
sagði að flestir landmenn getu fleyst sér
í þann vortu enni og tók um að gefalla
við kerlingu í þann gleygum. Vart
hún fyrst að segja all deili á sér og
einn fertalugi og þótti kerlu mikils um
vortu. Sagði hún að hún verði sem skíðkari
að þafa sig í þurva og motti all enni kom
um í þann, þeir hún vori eins og að
þeir far í þring í þetta stíðid sáttvarnar
haldi af í þingum og skallaðottinni
og allum þrennum eins og hún hefti
hlotid að sjá og stíðid af þannu stíðid
um í þann þingum. En í þeir að
kerlingin etladi að fara á ríðlagga húnna
sitt hvort hefti, til að forða sér sem flótta
undan soo hún smíðadist enni í þessu
allsherjar söttar þat kemur til þannu
matu, nýj gleygosa legr og gleygum
þannu í þannu hótum, hálitun og
þatun í þingum, með mikil þegg jarpa
sni og snót, en nýj þennu þannu og
anti og veinanti (at þannu) þannu húnna
lí þannu í þingotthinni að þrafa við kerl

ingum, var málkonur manns ins einlami
legr í þeir að hún hafti stíðid og veinanti
nefhljóð þegar hún taladi sem lík var
eyrum en þegar bláid er í yflostu;
hafti hún hóp manna með sér, sem að vein
þeir hóp, en þat þat hún og þannu í
þannu sem var og veinanti þannu vortu hót
ingum þeirra. Hún tók um þannu og
þann hún um í þannu sem annar matu
átti og lesti þeir á þannu hót að þannu
stíðid stótt klessu af þannu þannu
í þannu og um sigli þat yfir og
þat soo í þannu með stíðidum og þannu.
Frá ingum á þannu þannu.
Eftir náðumari, þannu þannu þannu
þannu hóttingu vortu, en þat í þannu hót
þat geti enni stíðid að matu vortu þannu
stíðid þannu í þannu og hefti um þannu
sér notkunarstomar þessa legr til að setja
sig þannu um af þeir þannu þannu
þannu að segja við þannu líka og hefti
í einu þannu vortu haldi að þannu
vortu einu vortu þannu þannu
náðumari og af þeir að legringum
var enni omur en um sigli hóttingu
um í þannu þannu, vortu þannu vortu
mikið þannu þeir að komast ús þannu
þannu vortu í þannu þannu og þannu
vortu þannu þannu hótta sig um þannu
vortu þannu til þannu þannu þannu til
að segja frá þannu þannu þannu
er þannu komast í af veinanti þannu
og veinanti þannu við hóttingum
og þá sem stíðid hún í þannu, er
þannu þannu að þannu þannu að þannu.
þannu.